Anders Sørensen Vedel (1591): *Et hundrede udvalgte danske viser II*, 51 –Forside og Vedels kommentar til visen (a).

-It Hundrede
uduaalde
Danske Viser /
Om allehaande Mercklige
Krigs Bedrift / oc anden seld=
som Euentyr / som sig
her udi Riget
ved
Gamle Kemper /Naffnkundige
Konger og ellers forneme Perso=
ner begiffuet haffuer / aff arilds
tid indtil denne neruæ=
redis Dag
♌
Prentet udi Ribe paa Lilie=
bierget / aff
Hans Brun.
A N N O
M D IXC.
Cum Gratia & Priuilegio.

Koning Frederich den Første anammes efter Kong Christian II. til Koning udi Danmark.
Efter at Koning Christian II. vaar rømt aff Danmarck, bleff hans Farbroder Konning Frederich I. vald igien udi hans sted Ano Dni 1523. Oc vaar da lang tid stor indbyrdes Uenighed her udi Riget, at nogle end da lode sig forføre oc opholde paa has Haand. Huilcke haffue dictet denne Vise her om huilcken wi lade bliffue ved sit værd, som den i mange Aar er siungen her i Riget. Thi met Viser vinder eller taber man huercken Land eller Riger. Der hører alt mere til, oc den som det Spil Regerer, sider her offuen faare. Hand er den, som Daniel siger, der omskiftr tid og stund, det er, setter huert Rige og huer Monarch sin Termin faare, hure lenge de skulle vare, oc hand affsetter Konger oc indsetter Konger etc

Ørnevisen/Fuglevisen. -Axel Olrik DgF III, nr. 173

Kong Frederich den I. anammer Danmarck.

1. Alle smaa Fugle, i Skoven er,
de giver paa Høgen stor Klage:
han river af dem baade Fjer og Dun,
han vil dem af Skoven jage.
- *Men Ørnen han bygger i Fjældet ud.*

-Alle smaa Fule i Skoffuen ere,
de giffue paa Høgen stor Klage:
Hand riffuer aff dem baade Feyre oc Dun,
oc vil dem af Skoffuen iage.
-*Men Ørnen bygger i felden ud.*

- -
2. -Saa fløj de sammen i Egetop,
de lagde deres Raad paa ny,
hvorledes de en Fuglekonning faa,
dem kunne fra Høgen fri (1).

-Saa fløye de op i Ege Top,
de lagde it raad paa ny:
Huorledis de skulde en Konning faa,
dem kunde fra Høgen fri.

- -
-3. -Frem da traad den søllige (2) Krage,
hun var saa sorrigfuld:
"Kejser (3) vi os den gamle Ørn!
Jeg haaber, han vorder os huld."

-Frem da traadde den wselige Krage,
hun vor saa sorgefuld:
Keyse v oss den gamle Ørn,
ieg haabis hand vorder oss hild.

- -
-4. -Det svarte alle de andre smaa Fugle,
de svarte ja dertil:
"Nu er Ørnen Fuglekonning,
saa længe som Gud han vil."

-Det vaar alle de andre smaa Fule,
de svarede ia der til:
Nu er Ørnen vorden Fule Kong,
saa længe som Gud han vil.

-5. -Dertil saa svarte den stolte Høg:
"Vi steder (4) det ingenlunde;
og skal den Ørn være Fuglekonning,
han lægger os øde i Grunde."

-Til da suaret den stolte Høg,
wi stede det ingelund.
Oc skal den Ørn være Fule Kong,
hand legger oss øde i grund.

-6. -Alt da spurgte (5) den gamle Ørn,
han blev saa vred udi Hu;
saa slog han til den stolte Høg
alt med sin skarpe Klo.

-Det da spurde den gamle Ørn,
Hand bleff saa vred i hue:
Oc slog hand til den stolte Høg,
alt met sine skarpe Klo.

- -
-7. -Derved da glædtes de andre smaa Fugle
og synger hver med sin Stemme;
i Lunden er Fryd og Fuglesang,
alt der som Ørnen var Hjemme.

-Der ved da glæddis de andre smaa fule,
oc siunge huer met sin stemme:
I Lunden vaar Fryd og Fule sang,
alt der som Ørnen vaar hjemme.

- -
-8. -Sammen da sanktes den Høgehær,
de skjuler baade Skov og Kær:
"Vi vil os til Lunden
og gøre den Ørn et blær (6)."

-Sammen da sanctis den Høge Hær,
den skiulde baade Skoff og Kier:
Oc wi ville oss til Lunden fare,
oc giøre den Ørn et blær

-	-	-
-9.	-Det hørte den simple (7) Due, den fløj til Ørnen og sade: "Nu kommer den Høgehær, de agter at gøre dig Skade."	-Det da hørte den simpel Due, hun fløg til Ørnen og sagde: Oc nu nu da kommer den Høge Hær, han agter at giøre dig skade.
-	-	-
-10 .	-Det da svarte den gamle Ørn, og baade (8) hans øjne de runde (9): "Saa mange Mus de bider en Kat, ti (10) maa jeg rømme af Lande."	-Til da svaret den gamle Ørn, saa baade hans øyne de runde: Saa mange Muss de bide en Kat, thi maa jeg rømme af Lunde-
-	-	-
-11 .	-Bort da fløj den gamle Ørn alt med sine Unger smaa; de andre smaa Fugle de bleve da vilde, de vidste dem ingen Raad.	-Bort da fløg den gamle Ørn, alt med sine Vinger saa smaa: De andre smaa Fule de bleffue saa vilde, de viste dem ingen Raad.
-	-	-
-12 .	-Nu sidder Høgen i Egetop og breder ud med sin Vinge; de andre små Fugle, i Skoven er, den monne saa jammerlig tvinge(11).	-Nu sidder Høgen i Ege Top, og breder hans ud sin Vinge: De andre smaa Fule i Skoffuen er, dem monne saa iammerlig trenge.
-	-	-
-13 .	-Nu sidder Kragen paa bare Kvist, og svælter hun over sin Klo; Uglen skjuler sig i Elleris(12), jeg venter, hun har Uro.	-Nu sidder Kragen paa baren Quist, oc suelter hun offuer sin Klo: Uglen skiuler sig i Elle trunte. jeg venter hun haffuer wro.
-	-	-
-14 .	-Viben hun løber i Aggeren(13) alt med sin høje Top; Høgen han kommer her flyvende frem, han tager og æder hende op.	-iben hun løber i Ager Reen, alt med sin høye Top: Høgen hans kommer der fluende frem. hand tager og æder hende op.
-	-	-
-15 .	-Nu sidder alle de andre smaa Fugle og tier saa kvær(14) om Sten, de har nu mist deres dejlige Sang; naar Gud vil, saa synger de igen.	-Nu side de andre smaa Fule, oc tie saa quer som Steene: De haffue nu mist deris deylige Sang, vil Gud de faa hannem igien.
-	-	-
-16 .	-Nu er der Sorg udi Lunde, som(15) før var Fuglesang; de fattig' smaa Fugle dem ynkes mig, for Tiden gøres dem saa lang.	-Nu ere der sorrig og graad i Lunde, som førre vaar Fule sang: De fattig smaa Fule ynkis mig offuer, dem tiden skal være saa lang.
-	-	-
-17	-Hunden ligger under Bordet og sover, og Ræven i Gaasesti: naar Herre Gud vil, da vaagner han op, sine fattige(16) Gæs at fri.	-Hunden ligger under Bordet og soffuer, oc Reffuen i Gaasse Sti: Naar tiden er saa vogner hand op, sine fattige Giess at fri.
-	-	-
-18	-Katten hun ligger i Gården syg,	-Katten ligger i Gaarden siug,

.	og hver mand vil hende hade(17); og Musen raader selv i fattig Kones Pose, den gør hende fuldstor Skade.	oc alle mand vil hennem hade: Musen raader sel vi fattig Kones Pose, hun giør hende fuld stor skade.
-	-	-
-19 .	-Gud han da hjælpe den fattige Ørn, som flyver over vilden Hede! han ved sig hverken Ly eller Læ, hvor han tør(18) bygge sin Rede.	-HERRE Gud da hielpe den fattige Ørn, som flyer i vildene Hede: Hand veed sig huercken Læ eller Ly. som han tør bygge sin Rede.
-	*Men Ørnen han bygger i Fjældet ud.*	*-Men Ørnen bygger i felden ud.*